

перегляду вимог до спеціалістів різних галузей, тобто йдеться про так звану стандартизацію освіти.

Головним у цих процесах є вирішення повноцінної, ефективної та кваліфікованої участі у професійній діяльності, соціальній самореалізації та виконання завдань державної політики перед регіональними органами управління та національних систем підготовки кадрів. Державна кадрова політика у сфері освіти є ядром системи підготовки та атестації наукових та науково-педагогічних кадрів. Підготовка спеціалістів вищої кваліфікації є одним із найбільш значущих завдань.

Отже, трансформаційні перетворення у структурі освіти та науки зумовлені особливостями соціально-економічного етапу розвитку країни. Вітчизняна вища школа зазнає суттєвих трансформацій структурно-змістовних компонентів освіти в умовах глобалізації загальносвітового освітнього простору. Майбутнє країни – за творенням на базі ЗВО, крім аспірантури та докторантури, провідних наукових організацій (проектні, виробничі, клінічні, теоретико-практичні, культурно-просвітницькі), які покликані здійснювати наукові дослідження.

Список бібліографічних посилань

1. Hughes A. E. What Your Handwriting reveals. - London: Sphere Books Ltd. - 1981
2. Рогов И. И. Поздравления с юбилеем. Право и государство. 2012. № 1 (54).
3. Интервью с профессором Узыке Сикунбаевичем Джекебаевым. Криминология: вчера, сегодня, завтра. С. 85-86.
4. Кріцак І. В. Концептуальна (метафізична) теорія права і держави та необхідність її подальшого розроблення в сучасних умовах. Актуальні питання розвитку правової системи у сучасній Україні : матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, 23–24 грудня 2021 року). В 2 ч. Ч. 1. / Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янука. – Рівне : Видавничий дім «Гельветика», 2021. С. 26-30.

Отримано 05.05.2022

УДК 342.951:[378.6:351.741](477)

ГУСАРОВ С. М.,

*доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України,
член-кореспондент Національної академії правових наук України,
професор кафедри адміністративного права
та процесу факультету № 1*

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-8136-0694>

ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Адміністративно-правове регулювання державної політики у сфері вищої юридичної освіти України як частина загального правового регулювання в освітній галузі здійснюється в надзвичайно складних умовах воєнного стану в Україні.

Стрімке зростання економічної та соціальної кризи в суспільстві, зовнішня та внутрішня політична нестабільність у державі, постійний вплив різноманітних внутрішніх і зовнішніх ризиків та реальних загроз у секторі безпеки та оборони безпосередньо позначаються на соціально-виховній, ідеологічній та освітній державно-правовій політиці уряду України.

Не викликає сумніву те, що державна політика полягає в певній діяльності конкретних державних органів за визначеними напрямками, завданнями, цілями та принципами

і спрямована на вирішення соціально значущих проблем у певній сфері суспільної діяльності. На сторінках навчальних видань державна політика безпосередньо у сфері вищої освіти розглядається як система напрямів діяльності держави на шляху вирішення найбільш важливих проблем і завдань, що постають перед системою освіти [1, с. 205]. Очевидно, що державна політика у сфері вищої освіти України представлена комплексом цілей, завдань і практичних заходів з боку відповідних державних органів у цій галузі, що спрямований на оптимальний та високоякісний розвиток освітнього процесу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України відповідно до європейських норм та стандартів в освітній галузі.

Стан системи вищої освіти залежить від вираженої освітньої політики, компетентності державницьких рішень і правильно розставлених акцентів у визначенні стратегічних пріоритетів. Зміст державної політики у сфері вищої освіти складають такі елементи, як: визнання освіти як державного пріоритету, від якого залежить розвиток історичного, економічного, соціального, культурного життя суспільства; мета державної політики; основні засади її здійснення; шляхи формування та реалізації державної політики; її результат – виховання високопрофесійної людини, здатної навчатися протягом життя, та активного громадянина.

Державна політика України в галузі вищої освіти регламентується Конституцією України, Рекомендацією № 195 про розвиток людських ресурсів: освіта, підготовка кадрів і безперервне навчання МОП, Національною доктриною розвитку освіти, законами України «Про освіту» та «Про вищу освіту», іншими нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти та науки України, Міністерства внутрішніх справ України.

Особливої уваги в реаліях сьогодення вимагають забезпечення розвитку вищої юридичної освіти у напрямі інтеграції до європейського освітнього простору, пошук і впровадження принципово нових ідей, рішень і механізмів для модернізації змісту і форм навчання, підвищення якості підготовки фахівців, забезпечення відповідності освітніх послуг вітчизняних закладів вищої освіти європейським і світовим стандартам [2, с. 18].

Так, формуючи законодавче поле для діяльності юридичних (правничих) інституцій відповідно до європейських стандартів, держава отримує фахівців, спроможних упроваджувати закони заради утвердження та захисту прав особи, тим самим забезпечить стабільність громадського життя і підвищить гарантії захищеності прав та інтересів суспільства і держави. При цьому варто визнати, що вища освіта в Україні, разом з юридичною освітою, потребує вдосконалення відповідно до стандартів та рекомендацій щодо якості освіти, ухвалених для Європейського простору вищої освіти. Такий розвиток має здійснюватися шляхом: 1) утвердження розуміння фаху юриста (правника) як професії, спрямованої на захист прав і свобод особи; 2) визначення стандарту юридичної освіти як необхідного обсягу знань про доктрини, принципи та інститути, а також необхідного обсягу юридичних навичок, обізнаності щодо питань етики та прав людини, якими повинен оволодіти здобувач; 3) гарантування якості юридичної освіти; 4) гарантування незалежного та прозорого механізму доступу до юридичної професії; 5) гарантування якості юридичної науки; 6) розвитку фінансової, організаційної, академічної та кадрової автономії вищих правничих шкіл та університетів у цілому.

Безсумнівно, підготовку кадрів варто розглядати як складову державної політики у сфері вищої освіти. Такий цілеспрямований процес знаходить свій вияв через сукупність закладів вищої освіти, які здійснюють підготовку кадрів, та рівні і ступені (кваліфікації) вищої освіти.

Що стосується підготовки кадрів для Національної поліції України, то вона передбачає професійну підготовку поліцейських у закладах вищої освіти зі специфічними

умовами навчання та установах (зкладах) Національної поліції, що діють для забезпечення організації відповідної спеціальної підготовки поліцейських, з метою набуття ними спеціальних навичок, необхідних для виконання повноважень поліції, в тому числі відповідну спеціальну підготовку щодо зберігання, носіння, застосування і використання вогнепальної зброї [3; 4]. Актуальними на сьогодні залишаються питання розробки загальнонаціональних стандартів підготовки кадрів для Національної поліції, що мають встановити єдині вимоги до обсягу навчального навантаження, змісту навчання, компетентностей майбутнього фахівця, результатів навчання тощо за кожним рівнем підготовки.

Список бібліографічних посилань

1. Державна політика : підручник / редкол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) та ін. Київ : НАДУ, 2014. 448 с.
2. Артикуца Н. В. Інноваційний потенціал розвитку вищої юридичної освіти в Україні. *Вища освіта України*. 2008. Т. 3 (10). С. 17–23.
3. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
4. Про затвердження Положення про організацію первинної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліції : Наказ МВС України від 16.02.2016 № 105 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0576-16>.

Отримано 20.05.2022

УДК 378.6:351.74]-055(477)

ІВАЩЕНКО В. О.,

кандидат юридичних наук, доцент,

професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права

Національної академії внутрішніх справ (м. Київ);

 <https://orcid.org/0000-0001-6076-3657>

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ПРАВООХОРОНЦІВ У СИСТЕМІ МВС УКРАЇНИ

В сучасних умовах питання гендерної рівності та недискримінації набули особливої актуальності у всьому світі. Не винятком є і Україна, де для жінок все ще існують окремі перепони в різних сферах життєдіяльності. У зв'язку з цим було прийнято спеціальну правову базу.

Так, принцип рівності прав і свобод закріплено в Конституції України. Ст. 24 встановлює, що «громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом».

Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям» [1].